

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 94.§ (1) bekezdése alapján a „Polgári Törvénykönyvről” szóló T/5949. számú törvényjavaslatához a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 6:2.-6:3.§§-ai helyébe az alábbiak szerint módosulnak:

„**6:2. § [Az öröklési igény]**

Az öröklési igény, mint tulajdoni igény nem évül el.]

6:2.§ [Az öröklési képesség]

Öröklésre képes mindenki, akinek öröklési képességét törvény nem zárja ki.

6:3. § [Az öröklés jogcímei]

(1) Örökölni végintézkedés vagy törvény alapján lehet. **[Öröklésre képes minden személy (jogalany) kivéve, ha a törvény szerint nem örökölhet].**

(2) Ha az örökhagyó után végintézkedés maradt, az öröklés rendjét ez határozza meg. Végintézkedés hiányában az öröklés rendjére [a]e törvény az irányadó.”

2. A törvényjavaslat 6:6.§-ának (4) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(4) Aki érdemtelenység miatt kiesik az öröklésből, nem jogosult törvényes képviselőként a helyébe lépő személy örökségének kezelésére. **[Az ilyen vagyon kezelésére a szülői vagyonkezelésnek a szülő vagyonkezeléséből kivont vagyon kezelésére vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.]**”

3. A törvényjavaslat 6:9.§-ának (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A lemondás ellenkező megállapodás hiányában kiterjed arra is, amivel a lemondó hányada utóbb másnak kiesése következtében növekszik, úgyszintén arra a vagyonra, amelyet az örökhagyó a lemondás után szerzett, kivéve, ha a szerzés az örökhagyó vagyonában olyan rendkívüli növekedést idézett elő, amelynek ismeretében a lemondó e nyilatkozatát nem tette volna meg.”

4. A törvényjavaslat 6:10.§-ának (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) Végintézkedés minden olyan jogügylet, amely halál esetére szóló, a túlélés feltételéhez kötött rendelkezést foglal magában. [**Halál esetére szóló rendelkezés pedig minden olyan rendelkezés, amely a túlélés feltételéhez van kötve.**]”

Indokolás

1. Az öröklési igény elévülésére vonatkozó rendelkezés elhagyandó, mert félreérthető és fölösleges. A törvényjavaslat indokolása is kiemeli, hogy az öröklési igény elévülése kapcsán a gyakorlatban nem merült fel vita. A törvényjavaslatban szereplő rendelkezés ehhez képest fölösleges. Ugyanakkor a rendelkezés szövege félreértésekre adhat okot (amellett, hogy a „mint” szó előtt elhagyandó a vessző), mert szó szerint azt jelenti, hogy az öröklési igény tulajdoni igényként nem évül el. Ez mindjárt két értelmezést tehet lehetővé: 1.) az öröklési igények tulajdoni igények; 2.) ha az öröklési igény egyben tulajdoni igény, akkor nem évül el. Az 1.) értelmezés ellentétes az eddigi gyakorlattal, a törvényjavaslat más rendelkezéseivel és a törvényjavaslat indokolásával is, mert a kötelmi hagyomány iránti igény például kötelmi igény; a 2.) értelmezés esetén a rendelkezés a törvényjavaslat 4:43.§-ában foglalt szabály puszta megismétlése, ezért felesleges.

Szükséges ugyanakkor a 6:3.§ (1) bekezdésének második mondatát a törvénybe külön rendelkezésként beilleszteni, mert az öröklési képességre vonatkozó szabálynak semmi köze sincs az öröklés jogcíméhez. Az öröklési képességre vonatkozó szabálynak a lényege, hogy főszabályként bárki (bármely jogalany) örökölhét, és az öröklési képességet csak törvény zárhatja ki.

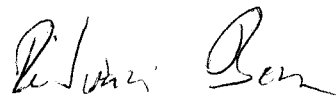
A 6:3.§ (2) bekezdésének módosítására azért van szükség, mert nem egy meghatározott külön törvény („a törvény”), hanem maga a Ptk. („e törvény”) rendelkezik a törvényes öröklés rendjéről.

2. A módosítást az indokolja, hogy a (4) bekezdés második mondata fölösleges, ugyanis az abban foglalt rendelkezés egyértelműen és nyilvánvalóan következik a megelőző mondatból és a 3:160.§ (1) bekezdéséből.

3. A módosítás a szöveg egyértelműségét hivatott szolgálni: a „lemondó” itt a nyilatkozattevő személyt jelöli, nem a „nyilatkozat” jelzője.

4. A módosítás a szöveg egyszerűsítését szolgálja. A „halál esetére szóló” rendelkezés a köznyelvben azt jelenti, hogy olyan rendelkezés, amely meghatározza, hogy a halál bekövetkeztét követően mit kell tenni. A jogi fogalmat azért sem indokolt ettől eltérően meghatározni, mert ezt a kifejezés a törvényjavaslat – e rendelkezéstől eltekintve – csak a halál esetére szóló ajándékozásnál használja, ahol kifejezetten, külön is utal a túlélés feltételére. Ha e fogalom meghatározást fenntartanánk, akkor is egyszerűsíthető lenne az alábbi módon: „*Halál esetére szól minden olyan rendelkezés, amely a túlélés feltételéhez van kötve.*”

Budapest, 2009. február 2.

dr. Rétvári Bence
Kereszténydemokrata Néppárt